

Ako tak sedeli bok po boku, pustili sa do sladkých dobrot, ktoré mali pred sebou. Keď sa Cat pozrela na hodinky a usúdila, že ešte majú chvíľu času, prevzala vypočúvanie. „Takže si sa vrhla na zákazníka?“

Tentoraz si zaborila hlavu do dlaní Frankie a v rozpakoch, ale aj so smiechom vyrozprávala priateľke, aká nepríjemnosť sa jej prihodila. Niekoľko ráz pri tom vyhrkla: „Na nos, Cat! Na nos!“

Cat sa rozosmiala tak veľmi, že jej na stôl vyprskli omrvinky a kúsky náplne. „A to som si myslela, že problém mám iba ja,“ vyjachtala, kým lapala po dychu.

„Bol to najtrápnejší zážitok v mojom živote.“

„Mal aspoň pekné črty? Alebo nos?“ Cat žmurkla a Frankie zagúľala očami.

„To je slabé slovo.“ Nato vybuchli do smiechu. „No neveríš, akú knihu si kúpil.“

„*Všetky moje lásky? Búrlivé výšiny? Rosemarino diéta?*“

„Niečo horšie.“

„*Päťdesiat odtieňov sivej?*“

Frankie zdvihla obočie, akoby priateľku nabádala, aby pokračovala.

„*Päťdesiat odtieňov temnoty?*“

„*Twilight: Nov!*“ vyprskla s chichotom.

„Nie! Teda neber to v zlom, aj ja si sem-tam rada prečítam niečo o sexi upíroch a vlkolakoch. No *Twilight*? Si si istá, že si na nos pobozkala dospelého chlapa?“

„Veď to. Prečo majú všetci sympatickí muži taký otrasný vkus na knihy?“ zúfala si Frankie. Popritom hodila očkom po najbližšej čašníčke v snahe naznačiť, že potrebuje silné kapučíno.

„Tak čo urobíme?“ opýtala sa medzitým Cat.

„S čím?“

„S tým, že sa ti zbláznila jemná motorika z toho, ako dlho si nemala muža.“

„Nič. Randenie skrátka nie je pre mňa!“

Vtom k stolu konečne podišla čašníčka vo vyšúchaných rifliach a v čiernom tielku, u ktorej si objednali kapučíno a mäťový čaj so sebou.

„Frank, napadlo ti niekedy, že by si nemala byť taká predpojatá? Už sme hovorili o tvojom bloku,“ poznamenala Cat. „Ešte aj Adama si si držala od tela. Možno nie si dosť otvorená a nikoho si nechceš pripustiť k telu. Nemôžeš byť zalúbená iba do pána Bingleyho z *Pýchy a predsudku* a Atticusa Fincha z *Ako zabíť vtáčka!*“

„Lenže tí sú aspoň sčítaní.“

Keď vyšli na ulicu, Cat sa teatrálne zavesila do Frankie. „Som tehotná a unavená. Nevládzem ísť pešo!“ Zatrepotala mihalnicami. „Môžeme sa odviezť električkou? Prosím.“ Frankie sa nevdojak zasmiala. Zamierili k najbližšej zastávke a zvalili sa na lavičku.

„Frankenstein,“ prehodila Cat, kým sa jej priateľka nakláňala a sledovala, či nejde električka, „vždy nám hovorili, aby sme nesúdili knihu podľa obalu. Možno by si to mala začať uplatňovať aj v súvislosti s mužmi.“

„Smiešne, že to vravíš práve ty, Cat Cooperová. Ved sfúkneš každého, kto si v obchode vypýta knižku od autora úspešných románov Nicholasa Sparksa.“

„Ten chlap by už mal prísť s niečím novým!“ odsekla. „Fajn, máš pravdu.“

„Tak vidíš. To, čo človek číta, o ňom veľa napovie.“

Len čo začuli známe zvonenie prichádzajúcej električky, vstali z lavičky a horúčkovo začali hľadať čipové karty. Keď nastúpili do preplneného vozidla, Cat hodila očkom po tínedžeroch, ktorí sa rozvaľovali na sedadlách vyhradených pre starších ľudí, invalidov či tehotné ženy, a vyštartovala k nim. S rozkročenými nohami sa pred nich postavila, ruky si založila v bok a nápadne zakašľala. Decká sa vyplašene rozprchli. Cat sa spokojne uskrnula a sadla si. Hoci ešte nemala viditeľné bruško, vďaka tehotenstvu vnímala koncept pozície moci v novom svetle. Frankie šla nesmelo za svojou uveličenou kamarátkou a posadila sa vedľa nej.

„Čo keby,“ ozvala sa Cat a vystrela sa, akoby zrazu dostala nápad, „si si našla priateľa prostredníctvom kníh!“

„Prosím?“

„Kníh!“ zahrkútala Cat, akoby to bolo jasné.

„O čom to táraš?“

„Myslím to vážne, Frank. Keď máš pocit, že podľa ich obsahu dokážeš odhadnúť povahu človeka, prečo tú teóriu neotestuješ? Nech ti pri výbere chlapa pomôžu tvoji kamoši John Willoughby a Henry Crawford od tvojej obľúbenej Austenovej.“

Frankie odfrkla. „Mám sa mužom nasilu vtlačiť do bytu a skontrolovať im nočné stolíky, aby som usúdila, či sú vhodní kandidáti na manželstvo? Ak som sa dnes niečo naučila, tak určite to, že nemám narúšať osobný priestor ľudí.“

„Nepovedala som, že sa k nim máš votrieť. Frankie, považuj o tom. Literatúra je tvoj život. Hľadanie sčítaných intelektuálov na tinderi zatiaľ nezaberá. Chce to zmenu! Skús si nájsť muža tak, že využiješ svoje obľúbené knihy.“

„Tuším ti preskočilo.“ Frankie neprítomne zízala z okna a oči jej pobehovali po ulici, ktorá sa za ním mihala.

„Založ knižný klub. Pokojne vyves na dvere ceduľku s nápisom: *Hľadajú sa sexi muži, ktorí rozumejú klasickej a súčasnej literatúre!* Môžeš ho viesť, robiť poznámky, vyskúšať ich analytické schopnosti... Aspoň sa znova vrátiš k písaniu.“

Frankie zagúľala očami, no potom sa dala unášať pravidelným rytmom električky, ktorý ju príjemne uspával, a v hlave sa jej zrodil nápad.

Knižná zoznamka

Stála som vo vlaku, stískala som vlhké držadlo (aspoň dúfam, že to nebola časť ľudského tela) a ošúchaný román *Láska slečny Elliotovej*. Oproti mne sedel muž v zelených trenírkach s cylindrom na hlave (aby si zachoval štýl), ktorý hral na ukulele. V pozadí som počula vzdialený buchot. Mala som dojem, že si ma ktosi doberá: *Buch, buch! Buch, buch! Spadla si až na samotné dno.*

Pýtate sa, čo robím v širom blogerskom svete, ktorý je pre mňa úplne nový? Keď som v práci náhodou pobozkala zákazníka na nos, čo pripomínalo sexuálne obťažovanie, bola som nútená pátrať po alternatívnych metódach hľadania partnera. S malou dušičkou a vyzbrojená dobrou knihou som teda nastúpila do vlaku do Alameinu, ktorý odchádza 17.42. Aký mám plán? Využiť svoju predpojatosť a lásku ku knihám (buďme úprimní, knihy súdime podľa obalu) na to, aby som spomedzi chlapov vyradila tých, ktorí sú pochybní, zlí v posteli a nemajú literárny vkus. Keby som si mala požičať hrdinské a beznádejne romantické slová zo svojich obľúbených románov, napísala by som, že som odhodlaná nájsť muža, ktorý vyzerá celkom slušne, dokáže ma rozosmiať a vydrží sedieť na večierku bez toho, aby mal poznámky so sexuálnym podtónom alebo aby používal vety typu: „To je také smiešne, že sa z toho poseriem.“ Určite nežiadam tak veľa, však?

Po tom, čo som sa potajomky vrhla na poličky v kníhkupectve, v ktorom pracujem (#kleptomaniačka #shelfie #mámnajlepšiušéfku), a vybrala som zopár kúskov zo svojej osobnej kolekcie, na siedmu stranu od konca každej z nich som napísala:

*Zjavne máš dobrý vkus na knihy. Nezajdeme na rande?
Pošli mi e-mail na ahoj@kniznavila.com. Scarlett O'*

V najbližších týždňoch nechám svojich miláčikov (všetko od Kate Atkinsonovej až po Markusa Zusaka) v rôznych vlakoch a električkách, ktoré chodievajú do mesta a z mesta. V čo dúfam? V to, že niektorú knižku objaví nejaký muž, prečíta si ju a slová v nej ho tak hlboko dojmú (lebo má skvelý knižný vkus, očividne je inteligentný a vie, čo chce), že ho to donúti, aby ma kontaktoval. Hneď sa spriatelíme. Zopár mesiacov sa budeme stretávať, potom spolu začneme bývať a vezmeme sa. A prv než vyslovíte Fitzwilliam Darcy, budeme žiť šťastne s tromi deťmi, s dvoma dalmatíncami a, samozrejme, s knižnicou z orecha čierneho.

Viem, čo si teraz myslíte... Vari tá žena nemá ani kúsok dôstojnosti? Feminizmus jej nič nehovorí? Neobáva sa o svoje súkromie a o svoju bezpečnosť? Uvedomuje si, že jej život má cenu aj vtedy, ak v ňom nie je muž?

Priznávam: som osamelá. Sex som nemala už toľko mesiacov, že to ani nerátam, a naposledy ma niekto držal, keď som sa potkla vo večierke, kam som vybrala o 23.40, aby som si kúpila zmrzlinu. Nechápate ma zle, ale podľa mňa je normálne, ak chcem neskoro večer niečo viac než len dotyk cudzieho človeka. Som ochotná otvoriť sa vám (ktokoľvek a kdekoľvek ste), lebo potrebujem prekonať blok (ako to výrečne nazvala moja najlepšia priateľka), ktorý ma núti, aby som si voči ostatným zachovávala odstup, a chopiť sa šance, ktorú ponúka život a láska. Musím premôcť zúfalý strach zo zlyhania, opäť začať písať a popritom možno nájdem muža svojich (románových) snov.

Druhá otázka, ktorú si určite kladiete, je: AKO SI SA MOHLA ROZLÚČIŤ SO SVOJIMI KNIHAMI?! Na ňu nemám odpoveď. Je to jediná chyba v mojom pláne.